

Driftsregnskab, og Personer, der ikke omfattes af denne Bestemmelse, men desuagtet fører Driftsregnskab eller foretager regelmæssig aarlig Statusopgørelse, skal, hvis de opfordres dertil af Skattemyndighederne, ligeledes indsende Driftsregnskab.

Der tiltrænges her en Regel om, at det af Hensyn til Skatteligningen kan paalægges erhvervsdrivende, der ikke er bogføringspligtige, at føre et Regnskab og at indsende et paa Grundlag heraf udarbejdet Driftsregnskab sammen med Selvangivelsen. — Hvilke Erhverv, eventuelt hvilke Grupper indenfor et Erhverv, denne Regnskabspligt bør paalægges, kan formentlig ikke fastsættes i Loven. Det er foreslaaet at henlægge Afgørelsen til Finansministeren, saaledes at Ligningsraadet gør Indstilling til denne. Ej heller kan de Mindstekrav, der maa stilles til Regnskabet, fastsættes i Loven. At tage Bestemmelse herom vil formentlig være en naturlig Opgave for Ligningsraadet. Ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal bør der ikke alene tages Hensyn til den Betydning, der af ligningsmæssige Grunde maa tillægges Førelsen af et Regnskab, men det maa ogsaa tages i Betragtning, i hvilken Grad de paagældende erhvervsdrivende maa antages at være i Besiddelse af de fornødne Forudsætninger for at føre Regnskab.

Til § 4.

Paragraffen indeholder Bestemmelser om eventuel Dispensation fra de i §§ 1—3 foreslaaede Følger af manglende Selvangivelse eller Undladelse af Indsendelse af foreskrevet Driftsregnskab.

Dispensationen skal kunne meddeles af Amtsskatteraadene, i København og paa Frederiksberg af vedkommende Skattedirektorer, dog saaledes at disse Instansers Afgørelser kan indbringes for Ligningsraadet. Dette sidste skal i øvrigt umiddelbart kunne udøve Dispensationsbeføjelsen i Klagesager, der indbringes for Landsskatte retten.

Foruden i de Tilfælde, hvor særligt undskyldende Momenter taler for at fritage Skatteyderen for Følgerne af den manglende Selvangivelse, skal Dispensation — efter Indstilling fra vedkommende kommunale Ligningsmyndighed — navnlig kunne meddeles i Tilfælde, hvor den manglende Selvangivelse skyldes svigtende Evner hos Skatteyderen til at udfylde en saadan, og hvor Anvendelsen af de i §§ 1 og 2 foreskrævede, obligatoriske Forhøjelser af Ansættelsen vilde bringe denne op paa Beløb, som er uden reel Forbindelse med Skatteyderens

Indkomst- eller Formueforhold, og som vil kunne virke til Skade for Kommunen ved Opgørelsen af det mellemkommunale Refusionstilsvær m. v.

Til § 5.

Den foreslaaede Bestemmelse om Efterbetaling af den for lidt erlagte Skat med dobbelt Beløb er for Formuens Vedkommende en Gentagelse af Bestemmelsen i Statsskattelovens § 40, Nr. 5, men Reglen er nu i Konsekvens af de i § 2 foreslaaede Regler om Følgerne af manglende Selvangivelse af Indkomsten udvidet til ogsaa at gælde Indkomstskatten. Bestemmelsen er efter sin Formulering ogsaa tænkt bragt til Anvendelse, hvor det for lave Skatte tilsvær først konstateres ved Behandlingen af Skatteyderens Dødsbo, og Bestemmelsen supplerer og ændrer saaledes Reglerne i Statsskattelovens § 43, 1ste Stykke.

Til §§ 6 og 7.

Disse Bestemmelser er hentet fra Bestemmelserne i §§ 71 og 72 i Loven af 22. Juli 1945 om en ekstraordinær Formueopgørelse m. v.

Til § 8.

De her foreslaaede Bestemmelser tilsigter i første Række en Tydeliggørelse af Reglerne for, i hvilket Omfang de skatte lignende Myndigheder kan kræve Oplysninger til Brug ved Skatteligningen hos andre end Skatteyderen selv. De herom i Statsskattelovens § 26, 2det Stykke, og de ganske tilsvarende Bestemmelser i § 45 i Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 om personlig Skat til Kommunen indeholdte Regler er nemlig behæftede med betydelige Uklarheder.

Efter Udformningen af Forslagets § 8, Stk. 1, er der givet utvetydig Hjemmel for at afkræve offentlige Myndigheder, Selskaber og Institutioner m. v. „generelle“ Oplysninger, det vil sige Oplysninger omfattende Grupper af skattepligtige, hvis Navne ikke opgives i Skattemyndighedernes Begøring. Bl. a. for at undgaa, at dette skal medføre en Overflyttelse af Indestaaender fra Banker og Sparekasser til Bankierer, Vekselerere og Sagførere, er der i en supplerende Bestemmelse paalagt disse sidste samme Pligt til at give Oplysninger for saa vidt angaar deres Mellemværende med Kunder og Klienter.

Ved en lidt ændret Formulering af Bestemmelsen om Afgivelse af Lønningslister er denne efter Forslaget udvidet til